

At så wäl som andra sig en
präst gifta kan och wara fäst.
Betygade då capel...

Hallenius, Matthias,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

At
Så wäl som andra sig en Präst
Gifsta kan och wara fäst.

Betngade då

Capellanen i Lössala Sörsamling

Ehrewärdige och Wällärde

**Herr NICOLAUS
ROTKERUS,**

BRUDGUSMÄN /

Samt

Ehreborna och Dygdrika Jungfrun

**M. MARGARE-
THA ELISABTHA
MONSEEN,**

BRUDEN /

Begingo sin Bröllops-Dag.

Hwilken firades i förnämligt och Hederwärt Folcks närvaro på Callis gård
i Wirrmo Sochn den 18. Maji 1731.

WBD / Tryckt af Joh. Kiampe Kongl. Acad. Boktr.

Jag tror at Anden säger sant /
 Som är vår återlösning's pant,
 Han säger gista männer (a)
 The achta ej hwad HErren wil /
 Men det som werlden hörer til
 Och HErrans sata wänner.

Om gista qwinfolck lika så (b)
 Den samma andan tala må
 Och säja / at en flicka /
 Som Jungfru är / hon achtar det
 Hur' hon sig uti helighet
 I HErrans lag må sticka.

Men se'n hon gifter blifwit har /
 Strax werlden henne så intar /
 At hon uti sitt minne
 Den snöda werlden och sin man
 Steds hafwer och ombyte kan
 Sin förra hog och sinnes

En tycker jag det vara bäst /
 At ingen skulle blifwa fast /
 Som wil här monner vara
 Om sin wälfärd och salighet /
 I synnerhet se'n när man wet
 Det vara of til snara.

Doch menes ej en sådan här /
 Som lika fult godt samwet här /
 Fast han i alla tider
 Så omgås som en gifter plår (c)
 Med en och hwar han möter här /
 Förutan någon ider.

En liker en i satans ring
 Dierst dankar alla da'ar omkring
 Med sin oberlig skada;
 En han lär med lösachtige (d)
 Same alla Christna (e) skrymtare (f)
 I helweter hett bada (g).

Men menes den som natt och dag /
 Förnöjer sig i HErrans lag /
 Och täncker på en ända /
 Samt at det blir en yncelig död /
 Om han skull för sin wällust snöd
 Sin siäl til satan sända.

Of til exempel / mente jag /
 Wår Präst / som Brudgum står i dag
 I detta mål skull' vara:
 Men si! han bryr sig litet här /
 Hwad Andan säger / Paulus lär /
 Han wil sig ändoch para.

Sü! si! hur' han förkibter är /
 I Bruden / som nu granlåt bår /
 Sü hur' hans ögon brinna /
 At han må sitta henne när
 Sü! hur' han håller henne kär /
 At hennes lynne winna /

Men hör min wån / wänd om i dag /
 Låt Jungfrur blifwa i wårt lag;
 Hwad mände nu wäl wälla /
 At Prästen ej mer Paulum här
 Wil lida / men ha qwinfolck kär
 Och sig til Jungfrur hålla.

Men om jag mig besinnar wäl /
 Så lär han hafwa sina skäl
 Och ej mot Paulum bryta (b)
 I detta mål i denng dag
 Ej heller annan HErrans lag /
 Fast somt kan en förbryta.

Druchtig älskog är ej gill /
 Så framt man salig blifwa wil /
 Gud låter sig ej giacka (i) /
 Och huru skulle nerlden stå /
 Om alla skull ogifte gå /
 Ej paras med de Nympher täcka.

(a) 1. Cor. 7, 32-33. (b) *ibid.* v. 34. (c)
 conf. Prov. 5, 20. 21. 22. 23. (d) 1. Cor. 6.
 10. Gal. 5, 19. 21. Apoc. 2, 21. 22. 23. (e)
 Marc. 6, 20. Apoc. 3, 15. 16. (f) 1. Reg.

21, 27. Matt 22, 12, 13. (g) Apoc. 22. 8
 (b) 1. Corintb. 7, 2. 9. (i) Galat. 6
 7.

Alltså en Präst / som någon an /
Får vara ene hustrus man (k)
Som Paulus underwisar;
Allenast han ej glömmet Gud /
Men håller lifafult hans bud /
Hans nåd med Christlig wandel
prisar.

En wacker Präst och Bruden får /
Som Henne mycket wåhl anst är /
Och kan sig årlig nära /
Ty låt oss önska lycka til /
Och be / at Gud wil vara mill
Dem bågge sig til åhra!

Ty ber jag så ursächta mig /
Som hiertlig gratulerar dig /
Som får en dygdig maka;
Som sina syster sköta kan
Eå wål som nånsin någon an /
At inter blifwer sattu tillbaka.

At Gud dem wille leda så /
At Paulus dem ej straffa må /
Men lefwa så til samman
At de med många sina små
Sidst få i Himlens glädje stå
I ewig frögd och gamman!

I hast af en matter
hand

MATTH. HALLENIUS.

(k) 1. Tim. 3, 2.

Så Páfwen är den sed och alle hans beläste /
At neka Lichtenskap enständigt för des Präster:
Där får ej otältat nån Prästman wara gift /
Men där til wet ei jag hwad han må ha för drift.

Han menar at han af sig sielf det giora gitter /
Emedan öfwer alt i Christi stad han sitter:
Uti den helga Krist har han der ej låf /
Om annat honom Gud sielf sagt / wet iag ei af.

Men huru hålsosamt och nyttigt det kan wara /
Som han förbudit har / man då kan bäst försara /
Når man seer ingen gift / Men hafwa Hustrur dock /
Wåhl til et hundra tabl ja kanske flere ock.

Man wåhl beklagar det / at de Gudz bod förachta
Och Páfvens bod der mot at efter trachta /
Doch wil iag lemna dem at ha för sig sit spel /
Och wil af deras bruk ej taga någon deel.

Men wil nu närmare til wåra Präster komma /
Them man seer gifta bli och skicka sig til fromma /
Sig i sin lefnad så / som Gudz befallning lär /
Men ringa achta alt det Páfwen förebär.

Exempel här uppå wår Präst oss nu må wara /
Som en tid ogift gif / men nu först wil sig para /
Sen han sit nöje kan at åga nån af dem
Som honom sköta kan / så och hans hus och hem;

Och

och som min Syster nu namn hafver utaf Bruden/
Som uppå denne dag Hofwerar uti skruden:
Så är min Skyldigheet at skrifa någon rad/
På denne tid och stund/ på detta fagne blad.

Men sij min fiäder är förswag/ min ädra kener/
Ty måst jag skynda mig/ at jag ej blir försener/
At önska lycka til/ så lefwa många åhr/
At Herren Gud i alt sin åhra af Ehr får.

Jag wil än sttra mig och önska alla stunder/
At I må lefwa så det Himlen skrifer under/
At då sidst döden förhr Ehr uhr wår Jemmerdahl/
At I då hamma må/ i Himlens frögde sahl.

MATTIN HALLBERG

Således uttear sin
Skyldighet
AND. A. MONSEEN,
Bor. Fen.

